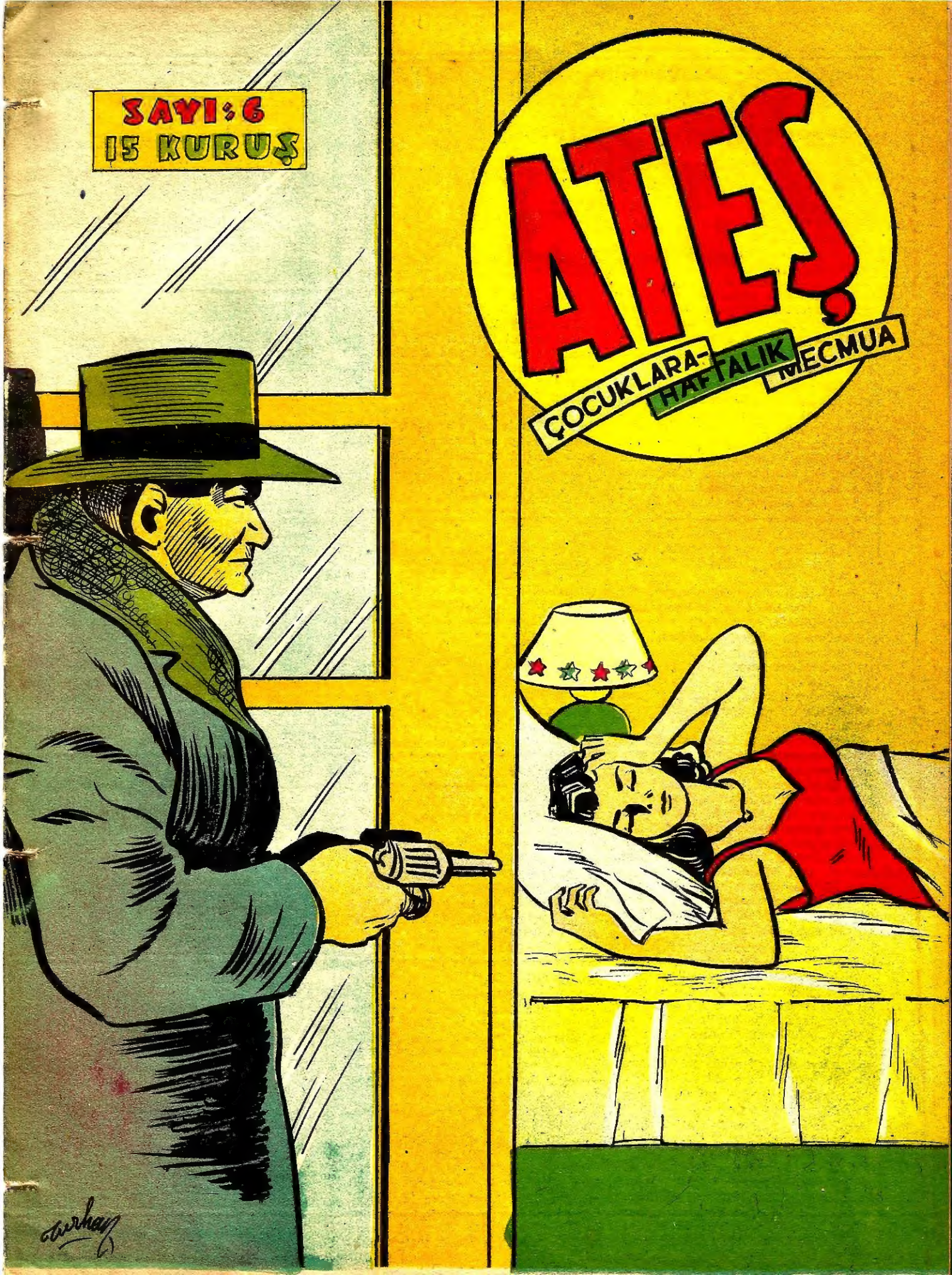
SAYI: 6
15 KURUŞ
ATEŞ
ÇOCUKLARA-
HAFTALIK
MECMUA

YUMRUK BORCU

Tom Harden, yatağında derin derin uyuyordu. Birden oda kapısına indirilen yumruk gürültülerile gözlerini açtı. Fakat yataktan kalkmaya fırsat bulamadan, kapı kırılmış, parçalanmıştı.

Odaya, ellerinde tabancaları üç kişi girdi. Birisi, Tom'un kucağına elbiselerini atarak giyinmesini işaret etti. Tom, bu adamların kimler olduğunu bilmemekle beraber, onların Hopkins çetesinden olduklarını anlamıştı. Herhalde, bu çeteden olan ve iki masumu öldüren kızılderili Bil'i öldürdüğü için böyle sedâsız sabahsız uyandırılıyordu.

Tom, düşünmeğe vakit kazanmak için, yavaş yavaş giyiniyordu.

Nihayet bir şey söylemiş olmak için:

— Boşuna rahatsız olmayın, bir tabanca da benim size karşı uslu olmamı temin eder, dedi.

Tom'un bu sözleri üzerine, üç hayduttan biri ilerliyerek olanca kuvvetile kovboyun suratına bir tokat attı:

— Sesini kes de çabuk giyin, sana fikrini soran olmadı, diye bağırdı.

Tom Harden, tokadın şiddetinden âdeta sersemlemişti.

Giyinmesini bitirince, haydutlardan biri, duvarda asılı duran şapkasını alarak, Tom'un kafasına gelişi güzel geçirdi. Aşağı indiler. Otelin kapısı önüne çıktıkları zaman Tom, kendi atının da eğerlenmiş olduğunu gördü. Demin kendisine tokat atan haydut, sert bir sesle:

— Ellerini arkaya at! dedi.

Tom Harden, adamın dediğini hemen yaptı. Haydut, kalınca bir ipile ellerini sıkıca bağladı.

Üç haydut, genç kovboyu atına bindirdiler. Kendileri de hayvanlarına binerek kasabadan çıktılar.

On beş, yirmi dakika kadar yol aldıktan sonra, büyük bir kayanın dibinde durdular. Sakallı haydut, atından indi. Kendisine ne yapacaklarını merakla bekleyen kovboyu omuzundan tutarak aşağı çekti. Tom, un çuvalı gibi yere düşmüştü.

Atlarından inmeyen iki hayduttan birisi:

— Randal, şunun dersini çabuk ver de gidelim, dedi. Vakit çok geç oldu.

Tom, bu konuşma sırasında ayağa kalkmış duruyordu. Haydut Randal, yanına yaklaşarak, olanca kuvvetile kovboyun çenesine yumruğunu indirdi. Tom inleyerek sırtüstü düştü. Randal, iğrenç bir kahkaha atarak:

— Dur bakalım, dedi. Yere yuvarlanmakta o kadar acele etme; daha faslın başında bile değiliz..

Tom adamakıllı sersemlemişti. İnsafsız haydut ilerliyerek Tom'un yakasından tutup ayağa kaldırdı. Bu sefer de karnına bir yumruk indirdi. Tom öne eğilince çenesine alttan yukarıya doğru bir yumruk daha savurdu. Randal, gayet iriyarı bir adamdı. Vurduğu yumruklar, müdafaasız kovboyun suratında ve karnına bir balzoy gibi iniyordu.

Randal, Tom'u yerden tekrar kaldırdı. Yakasını bırakmadan bir sol vurdu, sonra bir de sağ indirdi. Tom yumrukların tesirile kendi etrafında bir kere döndükten sonra, yüzükoyun yere düştü.

Randal, nihayet işini bitirmiş bir adam tavrile yere tükürdükten sonra arkadaşlarına dönerek:

— Bu iş de bitti, dedi. Bu, ona iyi bir ders olur. Artık bir daha Leyk Siti'ye ayak atmaz. Ne olduysa Kızılderili Bil'e oldu.

Üç haydut, yaptıkları işten memnun, bir şarkı tutturarak oradan uzaklaştılar.

* * *

Tom, ayıldığı zaman ne kadar baygın kaldığını anlayamadı. Ayağa kalktı. Üstü başı toz içinde idi. Alnından hafifçe kan sızıyordu. Atı biraz ileride otluyordu. Bir ıslık çaldı, at yanına geldi. Üstünün tozunu toprağını temizledikten sonra, atına atladı; kasabaya yollandı.

Yolda, elleri bağlı dayak yediğini düşündükçe çıldıracak gibi oluyordu. Hiddetinden dudaklarını ısırıyordu.

Leyk Siti'ye geldiği zaman, nahiye müdürünü otelin kapısı önünde buldu. İhtiyar müdüre, ağzını açmağa fırsat vermeden:

— Eğer kasabanın şerifliğine daha kimseyi seçmedinizse, bu işe ben istekliyim, dedi.

Nahiye müdürü sevinçle:

— Zaten ben de sana bunu tekrar teklif etmek için buraya gelmiştim, dedi. Beni şimdi yatağımdan kaldırdılar. Hopkins çetesinden üç sarhoş "Gece Yıldızı" barının bir artistini silâhla korkutarak kendi barlarına götürmüşler.

— Silâhla şeriflik yıldızı yanımızda mı?

— Evet, işte istediklerin! Bu da hapishanenin anahtarları..

Tom, bu üç kişinin, kendisini haince döven kimseler olduklarını anlamıştı. Tom, haydutların barına giderlerken, başına gelenleri nahiye müdürüne anlattı. Barın kapısına geldikleri zaman Tom, ihtiyar müdüre:

— Siz ön kapıdan girin ve sesinizi çıkarmadan bir köşede bekleyin, dedi. Ben arka taraftan, sahne kapısından gireceğim. Onları gafil avlamalıyız.

Nahiye müdürü, Leyk Siti'nin yeni şerifinin dediklerini yaptı. Bara girerek bir köşeye çekildi. Eli tabancasında, tetikte duruyordu. İçerisi pek kalabalık değildi. Sahnenin önünde üç haydut, ellerinde vsiki bardakları, eğleniyorlardı. İçlerinden Randal, sarhoş ağziyle yayık yayık konuşuyordu:

— Şu perde açılsın da artiste tabancamla bir çarliston oynatayım.

Bu sırada Tom Harden arka kapıdan içeri girmiş, rakip bardan zorla getirilen artisti sahneden çıkarmıştı.

Dışardan Randal'ın sesi duyuldu:

— Haydi, biraz çabuk ol be adam! Arkadaşlar tabancalı çarliston dansını görmek için sabırsızlanıyorlar.

Tom Harden, sahnenin ortasına gelip durdu. Perdeci çocuğa perdeyi açması için işaret etti. Perde açılınca Tom'u gören üç haydut hayretle ayağa fırladılar.

Tom, serinkanlılığını bozmıyarak:

— Yooo.. Bu kadar hayret etmeyin, dedi. Leyk Siti'den ayrılmadan önce size olan borcumu ödemeğe geldim!

Randal, hiç sesini çıkarmadan dinliyordu. Diğer iki hayduttan birisi, elini silâhına attı. O sırada bir silâh patladı. Haydutun elindeki tabanca yere düştü. Biraz ilerde nahiye müdürü, silâhının namlusundan çıkan borut tozlarını üfleyerek temizliyordu.

Tom Harden, gülerek sahneden

(Devamı 11 inci sayfada)

ATEŞ
ÇOCUKLARA HAFTALIK NEŞRİYAT MECMUA

Çarşamba Günleri Çıkar
Sayısı 15 Kuruştur.
SAYI: 6 CİLT: 1, Yıl: 1
29 Ekim 1952

Çıkaran:
ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ

Sahibi:
HÂMİD ŞENDUR

Adres:
Cağaloğlu Türbedar sokak, No. 16
İstanbul
Telefon: 28893

Yazı İşlerini Fiilen İdare Eden Mes'ul Müdür:
NAZİM ÜNVERDİ

Teknik Sekreter:
TURHAN ŞİMGA

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI MÜESSESESİ MATBAASI
Cağaloğlu - İstanbul

* * *

Kumarbazlar

Saat 24 e yaklaşıyordu. Kapı üç kere vuruldu. Kemal, hemen yerinden kalktı. Kapının gözleme deliğinden baktı, sonra demir kolu indirdi. İçeriye iki kişi girmişti.

Kemal, uzatılan eli sıktı:

— Hoş geldiniz, misafirin mi var?

— Evet. Sana bay Niyaziyi tanıtayım. Kendisiyle tanışalı iki gün olduğu halde, birbirimizle canciğer olduk.

Kemal, bay Niyazinin de elini sıktı. Sonra hep birlikte salona doğru yürüdüler.

— Kemal, arkadaşlar geldi mi?

— Evet, içerdeler, her halde bay Niyazi de bu akşam iyi bir gece geçirecektir bizle!

— Ben de zaten hem iyi bir gece geçirmesi, hem de şansını denemesi için getirdim buraya.

Perdelerin arkasından gülüşmeler ve bir takım sesler geliyordu.

Niyazi denilen adam, oldukça genç sayılırdı. Fakat giyinmesini bilmediği ilk bakışta anlaşılıyordu. Oldukça da heyecanlı görülüyordu.

Odada kumar masasının etrafına oturmuş ve ikisi kadın olmak üzere beş kişi daha vardı.

Niyaziyi onlarla tanıştırdıktan sonra bir ara dışarıya çıkan Kemal, Fehminin kolundan tutup bir kenara çekerek heyecanla sordu:

— Nasıl, keklik olduğuna emin misin?

— Bu ne biçim sual? Benim, daha ilk bakışta adamın içini okuduğumu bilmez misin?

— Nerede buldun bunu?

— Vallaha iki gün evvel Haydarpaşa garında tanıdım. Konya trenini bekliyordu. Kendisi İstanbula geleli bir hafta oluyormuş. Şimdi de Konyadan bir tanıdık var mı diye tren günleri Haydarpaşaya gidiyormuş.. Yanında 5.000 lira var. İstanbulda bir iş tutacakmış! Eh, böyle bir avı da kaçırmak doğrusu olmazdı. Düşün birader, tam 5.000 lira vuracağız!

— Peki, poker biliyor muymuş?

— Konyada oynarlarmış.. Üstelik talihi de varmış.. Şimdiye kadar hiç kaybetmemiş!

Kemal gülümsedi:

— O şansa boş ver! Bizim işaretli kâğıtlara talih mi dayanır?

İçerden Perihan:

— Haydi çocuklar, neredesiniz?

Diye seslenmeseydi, belki Kemal bir şeyler daha soracaktı ama, mecburen sustular.

Niyazinin yanına oturmuş olan Perihan bol bol gülüyor, o güldükçe Niyazi de büsbütün kendini bırakıyordu.

— Artık oyuna devam edebiliriz! Hele Niyazi bey gibi talihi bol bir arkadaş ta aramızda olursa, oyunun zevkinin artacağı muhakkak!

Saatler ilerledikçe Niyazinin de paraları azalıyordu. İlk ağızda bir kaç el kazanan talihli misafirin şansı birden dönmüş ve boyuna kaybetmeğe başlamıştı.

Önceleri:

— Zarar yok, hepsinin acısını birden çıkarırım diyen Niyazi, yavaş yavaş sinirleniyor, sinirlendikçe de daha çok para kaybediyordu.

Nihayet zararı 4.000 i bulmuştu. Fehmiyle karşı karşıya kalmışlardı. Elindeki kâğıdı çok kuvvetliydi. 1000 lirayı ortaya sürerek, sert bir sesle:

— Kabul mü? dedi.

Odayı bir sessizlik kaplamıştı. Şimdi bütün gözler Fehmiye çevrilmişti. O, gayet sakin olarak:

— İyi düşün aziz dostum, dedi. Çünkü bunu da kaybedersen, hiç paran kalmıyacak!

— Demek o kadar kendinden eminsin?

— Evet. İstersen açayım!

— Bekliyorum..

Hakikaten Fehmi bu eli de kazanmıştı. Ortadaki parayı almak için Fehmi elini uzatmıştı ki, birden Niyazi ayağa fırladı. Sağ elinde de bir tabanca tutuyordu:

— Çek elini paradan!

Diye haykırdı. Sonra:

— Kimse yerinden kıpırdamasın! diye ilâve etti.

Sol elini ceketinin cebine götürdü. Polis hüviyetini çıkardı:

— Kaç zamandır sizi bir arkadaşla birlikte takip ediyorduk. Nihayet bu akşam yakayı ele verdiniz. Pencereden biri baksın, köşe başında fötr şapkalı bir adamı görecektir, İşte o arkadaş, benim bir işaretim üzerine derhal merkeze haber verecek! Tabii biz de bu başarımızdan dolayı mükâfatlandırılacağız!

Kemal, âdeta yalvarır gibi:

— Sizden bir ricamız var Niyazi bey, dedi. Biz bu işi eğlence olsun diye oynuyoruz!

— Eğlence mi, bırakın da biraz güleyim! Aldığınız 5.000 liram eğlence miydi?

— Bunda şüpheniz olmasın! 5.000 lirayı zaten size iade edecektik, hem sonra..

— Evet, sonrası neymiş?..

— Merkezin de haberi yok, değil mi bu işten?..

— Hayır. Fakat benim bir işaretim üzerine haberleri de olacak!

— Öyleyse.. Bilmem ki nasıl söyleyeyim?..

— Çabuk söyle, çünkü kaybedecek vaktim yok!

— Sizi, bu işi para için oynamadığımıza ikna ettirebilmek için, masanın üzerindeki bütün mevcudu teklif etsek.. Yook!.. Sinirlenmeyiniz.. Bu, bir rüşvet değil.. Fakat, hani az para da değil.. 10.000 lira kadar bir şey!..

Fehmi ile Perihan da Kemali desteklediler:

— Niyazi bey, ne olur, kırma bizi de ricamızı kabul ediver!

* * *

Niyazi, merdivenleri koşarak indi. Köşede bekleyen Kâmil merakla sordu:

— Nasıl, becerebildin mi?

— Hem tahminimizden de kolay oldu bu iş.. Haydi, hemen eğlenmeğe gidelim! Şaka mı be birader, polis süsü vererek üç, beş dakika içinde 10.000 lira kazanmak!..

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Doktor komiseri görünce durdu ve başını salladı:

— Evet, dedi, sormayın, zavallı kız... Evvelki gün delirdi.

— Evvelki gün mü? Bu gece değil mi?

— Hayır, evvelki gün... Sofrada yemek yerken bardağı tutup yere atar, sonra yerinden kalkıp dansetmeğe başlar. Ben gittim, biraz bromür verdim, zavallı kız... Çok fena bir nevrasteniye tutulmuştu. Parise de götürdüler, faydası olmadı. Tababetin Parislisi, İstanbullusu olur mu ki? Onların verecekleri de bromür, valeryan... Mahalleli birbirine girdi, he?... Bizde de terbiye bir acaibdir, görüyorsunuz ki deli var, çekilip gitsenize. Herkes toplanır pencereye bakar... Neyse... Hayırlısı. Allaha emanet olun.

— Bu kız gene pencereye çıkar, bağırır mı? Eve bir kere tenbih etmek lâzım mı?

— Hayır, hayır. Dokunmayın. Ben ilâç verdim, şimdi teskin eder. Tenbihe lüzum yoktur. Zaten ablası çok müteessir... Allaha emanet olun.

Doktor uzaklaşınca komiser tekrar Ahu Dudu sokağına döndü. Pencere kapalıydı. Ahali dağılmış ve sesler kesilmişti. Sivillerin hafif ve belirsiz gölgeleri kapı diplerinde belirip kayboluyordu. Komiser evin arka tarafındaki Kocaağa sokağından geçerek merkeze gitti.

Ertesi gün, öğleden sonra. Mehmet Rıza Galatasaray merkezine gelince geceki hadisenin bütün tafsilâtını, kızın delirişini, doktorun söylediklerini öğrendi. Buna hiç mânâ veremiyordu. Cinci meydanındaki vak'adan çok yorulmuştu. Geceyi sabaha kadar polis müdüriyetinde Cincideki evin sahibi Hacı Nuri Beyi istintak etmekle geçirmişti. Ancak üç saatlik bir gündüz uykusundan kalkarak merkeze geldiği için başı kurşun gibi ağırdı. Bir kahve getirtti ve düşündü: Garip şey, aynı gece içinde iki vaka. Duvara gömülen kadın hadisesini Ahu Dudu sokağına bağlamaya çalışan zekâsı arayerde hiç bir münasebet bulamıyordu.

Hem bu çıldırma vakası Mehmet Rızanın bazı tahminlerini de altüst etmişti. Çünkü o, Lilinin sinir hastalığına inanmamış, bunu Madam Ridvayın Paristeki kaçakçılık şebekesiyle temas için muhite karşı uydurduğu bir bahane sanmıştı. Fakat kızın çıldırması da sahte olabilir ya... Mehmet Rıza bu ihtimali düşünür düşünmez kahvesini yarıda bırakarak ayağa kalktı ve doktor Fincanciyanın evine koştu. Onunla biraz eskiden tanışıklığı vardı ve doktorun doğru bir adam olduğunu biliyordu.

Karşısına çıkar çıkmaz dedi ki:

— Doktor. Biliyorum ki mesleğinizin esrarı vardır ve mektepten çıkarken bunları kimseye faşetmemek için yemin edersiniz. Fakat siz de bilirsiniz ki polisler de doktorlar kadar insanlığa hizmet ederler. Herkesin hayatı sizi olduğu kadar bizi de alâkadar eder. Onun için bazen sizin bize yardım etmeniz, her şeyi söylemeniz lâzımdır. Bugün İstanbul polisi en nazik, en heyecanlı zamanını yaşıyor. Bugünün akşam gazeteleri yazmazsa, yarınki sabah gazetelerinde korkunç bir cinayetin tafsilâtını okuyacaksınız.

Fakat ben size kısaca anlatayım.

Mehmet Rıza duvara gömülen kadın vakasını anlattı.

Doktor, hikâyeyi dinledikçe büyük bir hayret içinde Mehmet Rızaya yaklaşıyor, arada bir: "Allah Allah! Dehşet" "Amerikada mıyız?" Hele bakın! 'A'man şu itfaiyeden bir şey çıksa". Deme Rıza Bey!, "Çok şey!" "Bravo!" diye bağırıyordu.

İhtiyar polis hafiyesi hikâyeyi bitirince doktor onun iki elini de tuttu:

— Tebrik ederim, dedi, büyük bir muvaffakiyet, bravo, fakat zavallı kadın öldü ha? Kimmiş bu kadın? Bana emriniz nedir? Ne alâkam vardır? Size faydam dokunur mu? Bir kahve içer misiniz?

Mehmet Rıza kendini koltuğa atarak cevap verdi:

— İyi olur. Merkezde kahvemi yarıda bırakarak geldim. Duvara gömülen kadının kim olduğunu bilmiyoruz. Yarın fotoğrafı gazetelerde çıkacak. Ailesi anlaşılır. Şimdiye kadar bize hiç bir müracaat yok. Biliyorsunuz ki Arsen Lüpen de İstanbulda...

— Bu cinayeti o mu yapmıştır?

— Zannetmem. Fakat görüyorsunuz ki İstanbul polisi müthiş bir imtihan geçiriyor. Dün gece Ahu Dudu sokağında bir kız çıldırmış, siz muayene etmişsiniz.

— He... Evet... Madam Ridvayın kızkardeşidir. Adı Lilidir, ne? Zavallı çocuk... Dün gece komiser de beni yoldan çevirdi. Ne olmuş ki? Hani affedersiniz, Rıza Bey... Anlamıyorum.

Mehmet Rıza yorgun bir tavırla arkasına yaslanarak:

— Evvelâ dktor, dedi, senden bana sual sormaktan ziyade cevap vermek zahmetinde bulunmanı rica ederim. Bizim meslekte en ehemmiyetsiz şeylere ehemmiyet verilir, en uzak ihtimallerin peşinden gidilir, karada ak, akta kara aranır. Onun için sen benim soracaklarıma cevap

verirsen belki pek çok insanlara hizmet etmiş olursun, doktor.

Zile basarak hizmetçiye kahve emrettikten sonra, Mehmet Rızanın karşısına bir sandalye çekip oturdu:

— He.., dedi, şüphe mi var? Buyur, sor bakalım.

Mehmet Rıza bir sigara yaktı ve sordu:

— Bu Lili dediğin kızın yalancıktan çıldırmış olması ihtimali var mıdır?

Doktor, avuçlarını Mehmet Rıza'ya doğru çevirerek iki elini de yukarıya kaldırdı:

— Yoo! dedi, yoo! Rıza Bey.

Allahrızası için böyle şeyler aklına getirme.., Bunlar nedir, bilirsin? Kusura bakmazsın ama, Şerlok Holmeslerin bir takım öyle dedektiflerin mübalâğalı romanlarına benzedi bu.., Yok, sen kâmil adamsın. şüphe etme böyle şeylerden.., Zavallı kızın âsabı çoktandır bozuktu.., Parise gittiler, ben tavsiye etmişim, Rıza Bey.., Orada büyük asabiye mütehassısı Alber dö Flöri vardır, ona mektup yazmışım... Nah,.. İnanmazsın? İşte sana cevabını göstereyim.., Parise gittiğim vakit elini öptümdü. Yirmi sekiz sene evvel hocam idi. Cevap yazdı bana,.. Bak sana göstereyim.

Doktor Mehmet Rızaya fransızca bir mektup gösterdi. Üstünde filhakika Alber dö Flöri'nin matbu damgası ve imzası vardı. Doktor parmağını kâğıdın üstünde gezdirerek:

— Nah! dedi, belki doktorca anlamazsın, fakat işte: "Matmazel Lili, diyor, (siklotimik) bir bünyededir ve çok kuvvetli bir (psikoz mantal) geçirmektedir, bu laftan biz doktorlar anlarız. Ne demektir bilirsin?. He.. Bu (siklotimik) bünyeler şifaya da giderler, intihara da. böyle cinnete de.. Hem azgınlık krizi geçirirler, hem de kuzu gibi sakin olurlar. Kimi insana alışıktır, kimi herkesten gürültüden kaçar, konuşmaktan yorulur, titremeler, baygınlıklar geçirir. Velhasıl acaib, tehlikeli bir illettir bu.. Sana şimdi anlatsam uzun sürer.

— Pek âlâ doktor, sebep yalnız bünye midir?

— Hah! İşte bana bunu sor! Gördün mü ya? Sual böyle olur. Sebeb! Sebeb, değil mi ya? Evet, birinci sebeb bünyedir, velâkin bünye bir istidad yatağıdır, gelgelemi aşka sebebler de vardır. Hah! İşte siz zabıta memurları bunlarla mücadele etmelisiniz.

Doktor elinin tersini burnuna götürerek:

— Bu yok mu, bu? diye sordu.

Mehmet Rıza başını salladı:

— Kokain mi? diye sordu.

— Hah! Ağzını öpeyim.., O işte: Kokain, eroin.., Bunlar nesli kurutuyor. Sen bunlarla uğraşasın. Yoksam Kumkapıda bir cinayet olmuş, Ahu Dudu sokağında bir kız delirmiş. Hemen bana koşup bu kız yalancıktan mı delirmiş diye sormayasın..

— Peki, bu kız kokain mi, eroin mi çekiyormuş? Ondan mı çıldırmış?

— Artık bunu sorma bana.. Bundan ötesi mesleğimizin esrarıdır... Ben bu kadar söylerim, Sen gene benden duymuş olma.

Mehmet Rıza kahvesinden bir yudum alarak başını salladı:

— Anlaşılıyor! dedi.

— He... Budur işte... Bununla mücadele etmelisiniz! Bana böyle kaç hasta geliyor. Yoksa siklotimik imiş, bilmem neymiş, bunlar bir sürü doktor lâfıdır, kuru lâkırdır. İşte siz de... Şu müsibetlerden satturmazsanız nice gençlerin sıhhati kurtulur.

Mehmet Rıza artık doktoru dinlemez görünüyordu Kahvesini bitirir bitirmez ayağa kalktı. Çizdikleri programın en küçük teferruatına sadık kalmak isteyen ve lüzumundan fazal bir saniye kaybetmeğe razı olmıyan adamların kat'i ve emin tavırlariyle müsaade istiyerek ayrıldı.

Ağır ağır Ahu Dudu sokağına yürüdü. Kız acaba gene pencerenin önüne çıkarak haykırıyor mu? Bursa sokağına girer girmez polis memurlarından biriyle karşılaşmıştı. Sivil, Mehmet Rızaya yaklaşarak iki gündenberi doktordan başka eve hiç kimsenin girip çıkmadığını haber verdi ve tütün alıp döneceğini söyledi. Mehmet Rıza ayrılarak Ridwayların evi etrafında biraz dolaştı. Pencerelerde kimse yoktu. Hoca ağa sokağından da geçti ve polis memurlarının baş işaretlerinden hiç bir hâdise olmadığını öğrendi.

Gece tekrar o sokağa geldi. Saat dokuzu geçiyordu. Ağacami tarafından yokuşa sapınca bütün sokağı dolduran ince bir kadın sesi duydu ve deli kızın pencerede olduğunu anladı. Evin karşısındaki eski han kapısının önünde bir yoğurtçu duruyordu. Mehmet Rıza pazarlık etmek bahanesiyle satıcıya yaklaştı ve ilk önce eve arkasını dönerek bekledi ve kulak verdi. Kız rumca kelimelerle haykırıyordu. Bu dilden pek az anlıyan Mehmet Rıza bir takım küfürler farketmişti.

Yoğurtçu gülüyor: "Amma da bağırıyor ha.., Bende o kadar ses olsa günde iki teneke yoğurt fazla satarım,, diyordu. Mehmet Rıza o zaman başını eve doğru kaldırdı. Karanlık pencerede kızın beyaz gölgesi bir insan şekli olduğu güç farkedilecek bir tarzda sallanıyordu. Hiç bir pencerede ışık yoktu ve sokaktan gelip geçenler gene birikmeğe başladılar. Kız tekrar fransızca bir şarkı söylüyordu. Arkasından başka bir fransızca şarkı tuttırdu. Mehm etRıza biraz dikkat edince yalnız bestenin değiştiğini, güftenin daima aynı olduğunu anladı. Belki de muayyen sözlere gazel söyler gibi, kendiliğinden beste uyduruyordu. İhtiyar polis hafiyesi biraz daha kulak kabarttı. Kız üçüncü defa aynı sözleri gene başka bir beste ve yeni nağmelerle söylüyordu.

Mehmet Rıza havagazı fenerinin altına giderek cep defterine fransızca şarkının yalnız ilk mısrasını anlamadığı şu güftesini kaydetti:

O Tisto
Viens en auto
Paris - Marselle
A bientot.

(Devamı var)

Milyoner Bir Amerikan Film Artisti Olabilirsiniz...

Dünyanın en büyük Amerikan Film şirketinin Türkiyeden istediği ilk Türk çocuk artistler okuyucularımız arasından seçilecek.

Bu büyük müsabakamıza katılabilmek için okuyucularımızın:

1. En geç 31 Ekim 1952 cuma gününe kadar mecmuamıza 2 lira göndererek 3 aylık abone almaları,

2. Bu abonelerin 18 yaşını geçmemeleri,

3. Halen herhangi bir okulun öğrencisi bulunmaları, şarttır.

Bu şartlara sahip olan okuyucularımız arasında evvelâ üç musabaka yapılacaktır:

1. "Zekâ oyunu" müsabakası,

2. "Foto" müsabakası,

3. "Kabiliyet" müsabakası..

"Zekâ oyunu" müsabakasında kazananlar "foto" müsabakasına katılacaklar, "Foto" müsabakasında kazananlar "Kabiliyet" müsabakasına girebileceklerdir.

Bu suretle; zeki, fotojenik ve kabiliyetli olmak vasıflarını üzerlerinde toplamış olan Türk çocukları İstanbula getirilerek son bir müsabakaya daha sokulacaklardır.

Bu müsabakayı da kazananlara Türkiyede çevrilecek bir filmde rol verilecektir. Bu filmde muvaffakiyet kazananlar Amerikaya götürüleceklerdir.

Bütün okuyucularımıza bu büyük müsabakamıza katılmalarını hararetle tavsiye ederiz.

Dikkat:

Okuyucularımıza, ilk sayılarımızın bütün yazılarını çok dikkatli okumalarını hatırlatırız. İlk "Zekâ oyunu" müsabakamızda bunun faydasını göreceklerdir. "Zekâ oyunu" müsabakası için önümüzdeki sayılarda geniş izahat verilecektir.

GARP CEPHESİ

6. BÜYÜK HARP ROMANI

BU BÜTÜN DÜNYANIN İNLEYİŞİDİR. KORKU VE PANİĞE KAPILANLARIN..

FERYADI İDİ BU. BUNA TAHAMMÜL EDİLEMEZ. ALBERT AYAĞA KALKTI. O AİLESİNE BAĞLI BİR ÇİFÇİ İDİ.

ATLARI NEDEN ÖLDÜRMÜYORLAR?

ATLARI HARBE SOKMAK CİNAYETTİR. ONLARIN SUÇU NE?

DELİMİSİN BİZİMKİLERİ VURURSUN

KULAKLARIMIZI TIKAYARAK YERE ÇÖMELDİK. FAKAT İNİLTİLERİ HALÂ DUYUYORDUK. SONRA SİLÂH SESLERİ DUYDUK ARTIK...

..İNİLTİLER KESİLMİŞTİ...

SAAT ÜÇ. KAMYONLARA BİNECEĞİZ.

ARTIK ASÂBIM BOZULDU.

YİNE Mİ BOMBARDIMAN?

EN İYİ SIĞINAK MEZAR TAŞLARININ ARKASI İDİ.

CİVARDAKİ BİR ORMAN YANIYORDU. KOCA AĞAÇLAR ÇATIRDAYARAK YIKILIYORDU.

DERKEN YAKINIMIZDA KORKUNÇ BİR İNFİLÂK OLDU....

CESSUR KOVBOY BUJK JONES

BABAN ÖLDÜ JOE

ZAVALLI BABACIĞIM İYİKİ HAPİS OLDUĞUMU BİLMEDEN ÖLDÜ.

BUJK BABASININ NASIL ÖLDÜRÜLDÜĞÜNÜ JOEYE ANLATTI.

BENİ DE ONLARDAN SANDILAR

SENİ NEDEN HAPSETTİLER.

SENİ HAYDUT SANDILAR HA!

YOK CANIM.

EVE ONLARI NAMUSLU İNSANLAR ZANNETMİŞTİM.

FAKAT ONLARIN ALÇAKÇA GAYELER İÇİN ÇALIŞTIKLARINI ÖĞRENİNCE ÇETEDEN AYRILDIM

BUNU İYİKİ BABAN DUYMADI.

PEKİ YA SONRA. RUPERT İSMİNİ KULLANDIN MI?

HAYIR FAKAT ARTIK BU İSİMLE YENİ BİR HAYATA BAŞLIYACAĞIM.

ELBETTE YENİ BİR HAYATA BAŞLIYACAKSIN. ÇÜNKÜ SENİ KIZIL VADİNİN YENİ ŞERİFİ SEÇECEKLER.

NE? NE?

ŞEHİRE DÖNMEK İÇİN BİR POSTA ARABASINA BİNDİLER...

ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ KIZIL VADİYİ GÖRMEDİM. SIKILACAĞIM.

DUA ET DE MAZİNİ BİLEN ÇIKMASIN

AFEDERSİNİZ İSTEMİYEREK SİZİ DİNLEDİM. SİZİ BİRAZ TELAŞLI GÖRÜYORUM. BAYIM.

KİM DEMİŞ?

KENDİMİZİ TANITALIM. BEN BUJK JONES, ARKADAŞIM RUPERT.

BENİM İSMİM JO-JO. BÜTÜN ECDATIM GİBİ AKTÖRÜM. ŞERİF OLMAYI ÇOK İSTERDİM.

BU SIRADA...

İŞTE ARABA GELİYOR. HAYDİ İŞ BAŞINA.

ARKASI VAR.

DEHŞET DOLU BÜYÜK CASUS ROMANI:

VATANSIZ CASUSLAR

Yazan: NİYAZİ AHMET

Saki ile Halid, Harri'den ayrıldıktan sonra kendileri için hazırlanan bir jip'e binerek küçük bir Çin köyüne geldiler ve bir eve misafir edildiler.

Odaya girer girmez:

— Halid bana bir sigara versene.

Halid Onbaşı bir sigara çıkarıp uzattı:

— Bir şişe benzin vermiştim, onu da verir misin..

Halid Onbaşı küçük benzin şişesini de çıkarıp uzattı.

Saki çantasından küçük bir pertavsız çıkardı. Halidden aldığı sigarayı ikiye böldü. Sigaradan kıl kadar ince bir tel çıktı. Pertavsız ile teli muayene ettikten sonra gene çantasından çıkardığı ince bir pens ile teli aldı ve çakmağın bir deliğine soktu. Sonra Halid'e:

— Şimdi ben sana yavaş sesle söyliyeceklerimi sen bu çakmağı ağzına götürüp bir fısıltı halinde söyliyeceksin.. dedi.

Tabiî Halid bunlardan bir şey anlamıyordu. Halid şu sözleri söyledi:

"Her gece saat 3 de 51x i kısa dalga üzerinden dinleyiniz. Üç gün sonra, şafakla büyük hava akınları olacaktır. Kızıllar, Havo ırmağı yolu ile ilerliyorlar. 850 rakımlı tepenin güneyinde muvakkat bir uçak alanı yapılıyor. Burasını bombardıman edebilirseniz kazancımız çok olacaktır. Eski dost."

Halid Onbaşı bunları söyledikten sonra Saki çakmağı benzinle yıkadı. Sonra:

— Burada işimizi bitirdik, dedi. Doğrusu iyi haber aldık.. Şimdi iş, bu çakmağı vaktinde ulaştırmaktır. Bu iş de sana kalıyor.. Buradan doğru Tokyoya gideceksin.. Haita'ya vereceksin..

— Okadar mı?

— Hayır.. Şu deliğe koyduğumuz teli de göstereceksin.. Onu çıkarıp seslendirecekler.

— Peki Haita çakmağı kime verecek..

— O işini bilir.

Saki'nin, Harri'den öğrenip Amerikan makamlarına gönderdiği haber şifreden çözülünce, Amerikan casus teşkilâtı birbirine girdi. İlk defa kıl kadar ince bir tel üzerine sesin verilmesi onları şaşırttı. Haberi kimin, hangi casusun gönderdiği de biliniyordu. Haito, kendisine yapılan tarifi Amerikalılara anlatmış ve ayrıca şöyle demişti:

— Size sık sık haberler gelecektir. Yalnız bu haberleri kimin verdiğini şimdilik öğrenemiyeceksiniz. Çünkü böyle olması lâzımdır. Beni fazla sıkıştırırsanız siz zararlı çıkarsınız.

Amerikan casusları Haito'yu o gün serbest bırakmamışlar, haberi telden dinledikten sonra, verilen haberin doğru olup olmadığını anlamak için bildirilen yerleri kontrol etmişler, söylenenlerin doğru olduğunu öğrenince Haito'ya:

— Serbestsin, şimdi gidebilirsin.. demişlerdi.

O zaman Haito şöyle demişti:

— Sakın beni takip etmeyiniz. Ben biliyorum, Beni takip edeceksiniz. O zaman bizim, bütün plânlarımız bozulacak, sizin de sırlarınız meydana çıkacaktır. Çünkü sizin burada casus olduğunuzu bizden başka kimse bilmiyor.

Amerikalı casuslar, Haito'yu takip etmeğe karar verdikleri halde bu söz üzerine vazgeçtiler.

HALİD İLE SAKİ RUSYADA

Saki ile Halit, böylece bir ay çalıştılar. Yalnız bu arada gerek Koredeki harekât, gerek Amerikalıların yeni hazırlıkları hakkında da birçok malûmatı Çinlilere ve Ruslara verdiler. İlk önce Halit, bunlara mâni olmak istedi. Saki:

— Bunları yapmazsak, burada kalabilirmiyiz. Az zararlı haberleri ve receğiz, ki en büyük sırları öğrenelim..

İşte böyle çalışırlarken bir gün, Saki Rusyaya dâvet edildi. Bu, hiç akılda yoktu. Saki üzüldü. Hem Halide de alışmıştı. Ondan ayrılmak istemiyordu.

— Halit, beni Moskovaya dâvet ettiler..

— Ne yapalım.. Belki başka bir vazife verecekler..

— Senden ayrı gitmek istemiyorum.

— Gitmemek senin elinde değil, ki..

— Ama seni de götürmek istiyorum.

— Ben bıktım bu işlerden Saki.. Sen bana iyilik yapmak istiyorsan bırak da kendi bölüğüme döneyim.. Geçen gün Ankara radyosunu dinledim.. Benim adımı okudular. Kayıplar arasında imişim.. Evde matem tutuyorlar. Kurtulduğumu duyarlarsa kimbilir ne kadar sevinecekler..

— Beraber kurtulacağız Halit. Acele etme..

— Eğer yakalanır da casus diye kurşuna dizilirsem, milletim bana lânet okur. Ben buraya, ya şehit, ya gazi olmak için geldim.

— Merak etme HalHit. Çok az zamanda kurtulacağız. Şimdi onları konuşmayalım.. Seni de Moskovaya götürmek istiyordum. Bunun yolunu aramalıyım.. Bana bir akıl öğret..

— Ben sana akıl öğretebilir miyim..

— Sevgilimdir diyeceğim ama, casuslukta hiç dinlemezler..

Halit isyan etti:

— Onu diyemezsin, ki ben evliyim..

Saki bir kahkaha attı:

— Pek tuhafsın Halit. Bu kadar yalan söylenmez mi?

Halit mahcup oldu. Boynunu büktü:

— Onu sen bilirsin. Mâdem ki olur, neden bana soruyorsun?

Saki, o gün çaresini buldu. Çin casus teşkilâtının reisine telsiz ile şu haberi göndertti:

"Moskovaya yalnız gitmem doğru olur mu? Beni yalnız görenler şüphelenirler.. Yanımda çalıştırdığım Türk casusu Haliti de yanıma almak istiyordum. Bu adamdan çok istifade ediyorum. Acele cevap..."

İkinci gün cevap geldi. Halit de beraber gidecekti.

Saki buna ne kadar sevinmiş ise, Halit o kadar üzülmüştü:

— Harriyi neden götürmüyorsun? dedi.

Saki:

— Nasıl olur, dedi. Harri çok büyük işler yapıyor.. Gece gündüz uçaklarla resim alıyor.

— Bu resimler ne olacak sanki..

— Onların hepsi bir gün müttefik ordusunun işine yarayacak.

* * *

Saki ile Halit onbaşının Moskova seyahatleri çok üzücü geçti. Hep uçakla gitmişler, hiçbir şey görmemişlerdi. Moskovada üç gün hiç kimse ile görüşmemişler, bir otelde misafir edilmişlerdi. Bu müddet için de hep yapacakları büyük işlerden konuşuyorlardı. Çünkü Saki yolda:

— Aman Halit, şüpheli şekilde konuşma.. Bizi, hem takip ediyorlar, hem de dinliyorlar.. demişti.

Dördüncü günü önce Saki'yi casusların şefi çağırdı. Saki'ye yapacağı işleri uzun uzun anlattılar.

Saki, hepsi için:

— Hiç merak etmeyiniz hepsini yapacağım, dedi.

Otele döndüğü zaman Halit onbaşıyı bulamayınca, az kaldı düşüp bayılacaktı. Birden kalbi duracak gibi oldu. Otelin kapıcısına koşmak istedi. Fakat yüzünün rengi, heyecanı etrafa şüphe verebilirdi. Çünkü buradaki otel de bir casus yuvası idi. Kapıcısından, hizmetçisine kadar herkes bir casustu.

Saki'nin telâşı haklı idi. Halit

— Usis mi öğrenmiş..

— Demek takip etmişler..

— Her halde..

— Benim buraya geldiğimi de öğrenmişler..

— Öyle olmasaydı ben size ne diyebilirdim.

— Şimdi ne yapacağız..

— Arkadaşını bekliyeceğiz. Bir tehlike varsa, seni, gizli bir yoldan kaçıracağım..

— Buraya geldiğini biliyorlar mı.

— Evet, biliyorlar.. Fakat ben-

den başka herkesten şüphe edebilirler.. Bir kaç kişinin canı yanar..

— Ama beni de bulurlar..

— Ona imkân yok.. Bizim Moskovada tek yerimiz burasıdır. Gerçe iyi adamlarımız vardır, ama, adam gizliyeceğimiz yer burasıdır. Fakat bugüne kadar hiç kimseyi saklamadık. Yalnız bir defa bir Rus casusunu orada boğduk.. Haydi sen rahat et.. Çok merak etme.. İnşallah bir şey olmaz.

— Onu nereye götürdüler!

— Kimbilir.

— Acaba sorsam mı!

— Kime?

— Biraz evvel benimle konuşan Kornilofa..

Kadın biraz düşündü, sonra:

— Fena olmaz, dedi.

Saki, hemen telefona sarıldı. Kornilofu bulmak kolay olmadı. Yarım saat kadar telefon başında uğraştıktan sonra Kornilof'u buldu. kendini tanıttıktan sonra Arkadaşını sordu. Kornilof:

— Merak etmeyiniz, dedi, Moskovada adam kaybolmaz.

— Şüphelendim de..

— Neden şüphelendiniz?

— Acaba içimizde bir yılan mı besliyoruz., diye.

Kornilofun kalın bir kahkahası duyuldu. sonra:

— Olabilir... diye cevap verdi.

Saki telâşla:

— Sahi mi söylüyorsunuz., dedi.

— Şüphemiz çok kuvvetli..

— Olur şey değil.. Ben buna inanamıyacağım.

— Casusluk zaten inanılmaz kimseler tarafından yapılmaz mı?

— Doğru ama. gene aklım ermiyor.

— Maamafih henüz bir netice almış değiliz. Araştırıyoruz.

— Sizin yanınızda mı!

— Tabiî onu konuşturuyorum..

— Şüpheniz kuvvetli mi?

— Şu anda bir şey söyleyemiyeceğim.. Yarın sabah müspet veya menfi bir cevap veririm..

— Çok teşekkür ederim. Daha evvel bir netice alırsanız, gene bana bir haber vermenizi rica edeceğim.

— Hiç merak etmeyiniz.

Saki telefonu kapadığı vakit yarı ölü bir hale gelmişti. İlk defa bir insana bu kadar acımamıştı. İçi burkuldu:

— Zavallı Halid., dedi.

Hizmetçi kadın hâlâ karşısında idi:

— Siz onu düşünmeyin, kendinizi düşünün. Bize, siz lâzımsınız., dedi.

Saki kendine geldi, sahiden kendini unutmuştu. Halid, belki de kendisi için bütün bildiklerini söyliyecekti. Ama, keşke Halidi yanına almasaydı. İlk defa bir ihtiyatsızlık yapıyordu.

Kadına döndü:

— Bir tehlike olursa beni nasıl kurtaracaksınız., Ben de bileyim ki ona göre hazırlanayım..

— Ben de şimdi onu söyliyecektim.. Seni almaya gelirlerse, burada bir yangın çıkaracağım. Büyücek bir yangın. İşte o telâşta, yine seni bulur. kaçırırım..

— Gizli kapıyı bana şimdi gösteremez misin?

— Ona imkân yok.

(Devamı var)

MAĞARA PEŞİNDE

ARKASI VAR

MANDRAKE

MANDRAKEYİ ZİNCİRE VURARAK RIHTIMA TAŞIDILAR---

6.

--VE SONRA RAVAK'IN GÖZLERİ ÖNÜNDE SERİN SULARA ATTILAR

SULAR MANDRAKEYİ AYILTMIŞTI. FAKAT ELİ KOLU BAĞLI VE ZİNCİRLİYDİ.

GÖZLERİ DE BİR BEZLE KAPATILMIŞTI.

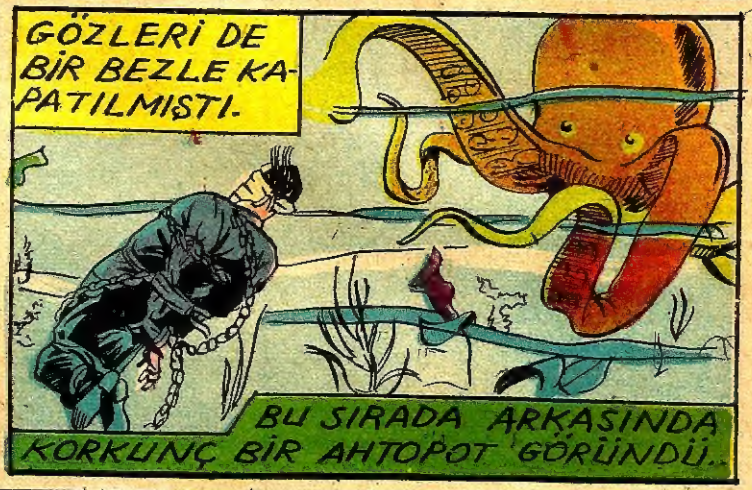

BU SIRADA ARKASINDA KORKUNÇ BİR AHTOPOT GÖRÜNDÜ..

MANDRAKE DENİZDE ÇABALARKEN APTULLAH HAYALİNİ GÖRÜYOR--

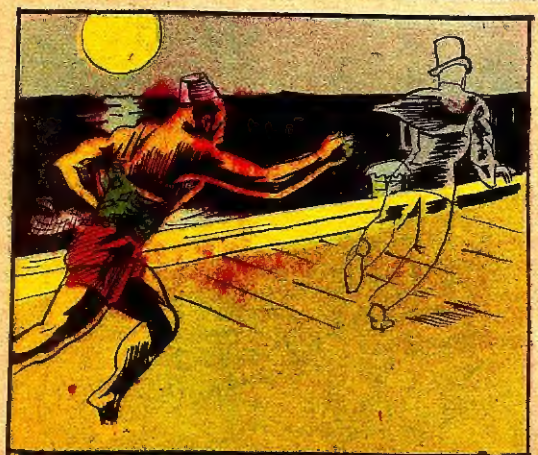

APTULLAH MANDRAKENİN HAYALİNİ DENİZ KENARINA KADAR TAKİBETTİ.. DÜŞÜNMEDEN ATLADI.

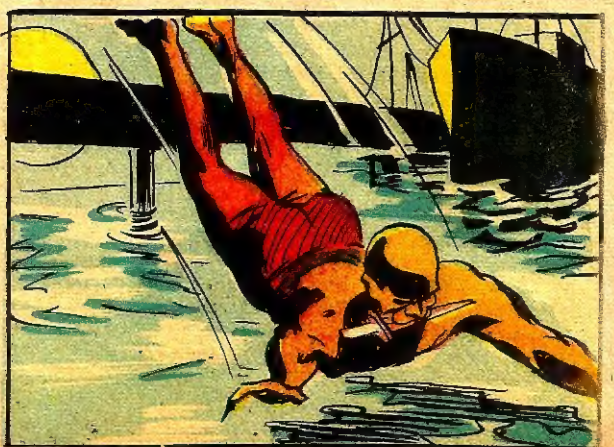

Pekos Bilin

HARİKÜLÂDE MACERALARI

Yeni cildin ikinci sayısı

YARIN ÇIKIYOR

Baştanbaşa renkli

15 KURUŞ

ARMAĞAN

Haftalık Çocuk Gazetesi

CİLTLERİ

Bütün Kitapçılarda

Bulunur.

Fiyatı:

400

Kuruştur.

ÇOCUK YAYINLARI

MÜESSESESİ

Cağaloğlu - Türbedar

Sokak No: 16

İSTANBUL

Bir BİSİKLET,

Bir RADYO,

Üç FOTOĞRAF MAKİNESİ,

Beş KOL SAATİ,

Elli DOLMA KALEM

Ve

Bin adet muhtelif kıymetli hediye kazandırmak fırsatını veriyoruz.

Bu güzel ve zengin hediye kur'amıza bütün okuyucularımız katılabileceklerdir. Bunun için okuyucularımıza kupon toplamak gibi bir külfet de yüklemiyoruz. Ancak 10 uncu sayımıza kadar her sayıda bilhassa ufak bir yanlışlık yapılacaktır. Bu yanlışlık hikâyede, romanların birinde veya resimli tefrikalarda olabilir. 10 uncu sayımızdan sonra bu 10 yanlışı bir mektupla bize bildiren okuyucularımıza kur'amıza katılmak için bir numara verilecektir.

Okuyucularımıza çok dikkatli olmalarını hatırlatır, şimdiden kendilerine iyi şanslar dileriz.

Resimli

TOMURCUK

Haftalık Çocuk Gazetesi

29 Ekim Çarşamba günü çıkıyor

5 Renkli nefis bir kapak içinde

20 Sayfa 15 Kuruş

En güzel

HİKÂYELER

ROMANLAR

Resimli TEFRİKALAR

Öğretici YAZILAR

BİLMECELER

BULMACALAR ve

ZENGİN MÜSABAKALAR

Ayrıca:

Resimli

TOMURCUK'un

Cumhuriyet Bayramında çıkacak olan birinci sayısındaki kuponu getiren veya gönderene

25 Kuruş değerinde

Çok güzel hikâye kitapları hediye edilecektir.

Unutmayınız:

Her hafta çarşamba günleri

Resimli

TOMURCUK

Haftalık Çocuk Gazetesi

Alınız.

İçindeki birçok güzel yazılardan başka 25 kuruş değerinde bir hikâye kitabını da bedava kazanacaksınız

Yumruk borcu

(Baştarafı 2 nci sayfada)

indi. Randal'in karşısına dikildi:

— Haydi, biraz önce yarım kalan kavgamızı bitirelim, dedi. Şimdi kollarım serbest, birbirimize müsavi durumdayız.

Haydut, hiç sesini çıkarmadan dinliyordu. Tom'un oraya gelişinden, onun ne kadar cesur olduğunu anlamıştı. Tom:

— Korkak tilki, dedi. Haydi, ne duruyorsun, ilk yumrusu sen vur!

— !..

— Peki öyle ise.

Tom, haydudun çenesine bir sağ kroşe indirdi. İri vücutlu haydut, dizlerinin üzerinde olduğu yere yıkıldı. Tom, diğer iki haydut a işaret ederek:

— Haydi, dedi. Arkaaşınızı sırtlayın, hapishaneye gidiyoruz. Üç gün hapisten sonra sizi serbest bırakacağım. Eğer bir daha bu kasabaya ayak basarsanız buradan ölünüz çıkar.

Tom, üç haydutu önüne katarak dışarı çıktı.

Nahiye müdürü:

— Oğlum, dedi, Senin yaman bir koviboy olduğunu daha ilk karşılaştığımız zaman anlamıştım. Bu şehrin hakkından ancak senin gibi bir kanun adamı gelebilir. Herhalde seninle burada iyi işler göreceğiz.

BAYTEKİN VE KRALİÇE ALA

SESİN GELDİĞİ TARAFI ARARLARKEN PAULA, ADAMLARI İLE ONLARI ARKADAN ÇEVİRMEK İÇİN AĞAÇLARIN ARASINDAN YOL AÇMAĞA ÇALIŞIYORDU.

KRALİÇENİN YANINDAN BİR AN AYRILAN BAYTEKİN'İN ARKASINA DÜŞEN PAULANIN GÖZLERİ PARLADI. FAKAT BAYTEKİN YAPRAK HIŞIRTISINI DUYMUŞTU.

ALA DA PAULA'YI GÖRMÜŞTÜ. -BAYTEKİN,! DİYE HAYKIRDI. TEHLİKEYİ SEZEN BAYTEKİN

ÇEVİK BİR HAREKETLE DÖNÜP PAULANIN, KIPIRDAMASINA MEYDAN VERMEDEN ÜZERİNE ATILDI.

DEFTO DA BAYTEKİN'İN YARDIMINA KOŞDU. FAKAT KULAKLARI.. SAĞIR EDEN BİR

GÜRÜLTÜ DAHA DUYULDU..

SONRA ETRAFI BİR DUMAN KAPLADI. GÖZ GÖZÜ GÖRMÜYORDU. BİR MÜDDET SONRA ETRAF AYDINLANDI. PAULA İLE ADAMLARI KAÇMIŞTI. KRALİÇE HIÇKIRARAK AĞLIYORDU.

ARKASI VAR